

Vaka 100: 1965 Endonezya Katliamı

20.09.2020 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıda çevirisini aktardığımız çalışma revcom.us'ta yer alan "Amerikan Suçları" serisinin 100. bölümü olarak 20 Ekim 2017 tarihinde yayınlanmıştır. Bu yazı dizisine ait önce çıkan çalışmaları aktarmaya devam edeceğiz.

Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/437/american-crime-case-100-massacre-in-indonesia-en.html>

Bob Avakian yakın zamanda "daha iyisi için gerçek ve kalıcı bir değişim için olması gereken üç şeyden biri hakkında şöyle yazdı: "İnsanlar bu ülkenin gerçek tarihiyle ve günümüze kadar dünyadaki rolüyle ve bunun korkunç sonuçlarıyla tamamen yüzleşmeli."

Bunun ışığında ve bu temelde, Amerikan Suçları yazı dizisi revcom.us sitesinin sürekli bir parçasıdır. Her bölüm ABD iktidarları tarafından dünya halklarına karşı ABD'nin kuruluşundan günümüze kadar işlenmiş sayısız kanlı suçun en korkunç 100'ü üzerine yoğunlaşacaktır.

20 Ekim 2017 Güncellemesi: ABD Dışişleri Bakanlığı, Jakarta'da bulunan büyükelçilikten Endonezya'da 1965 yılında gerçekleştirilen katliama yönelik birkaç belge yayınladı. Her ne kadar yayınlanan az sayıdaki belge Amerika'nın katliamda oynadığı role daha çok ışık tutuyor olsa da, bu haince suçtan 50 yıl sonra dahi Amerika hakikati bütün çıplaklığıyla ortaya koyamamaktadır. Büyükelçilik tarafından yayınlanması gereken hala on binlerce sayfa belge bulunuyor. CIA'ya dair hiçbir belge kamuoyu ile paylaşılmadı. *New York Times* tarafından yayınlanan büyükelçilik belgeleri ise Amerika'nın katliama doğrudan dahil olduğunu aklamaya ve bunu hasıraltı etmeye yönelik, sanki sadece Amerikan yetkilileri katliam gerçekleşirken oradalarmış gibi gösteren belgeler. Ancak hakikat- Amerikan Suçlar serisinin yayınlanmasıyla aynı nedenden kaynaklanıyor- Endonezya'daki bu katliamın Amerika tarafından başlatıldığı, desteklendiği ve dikkatlice hayata geçirildiğidir.

SUÇ:

Şişmiş cesetler Endonezya nehirlerini tıkamıştı. Köylüler bu nehirlerden gelen hiçbir şeyi yemek istemiyorlardı çünkü balıkların midelerinde insan parmakları bulunuyordu. Bütün bunlar bir korku filmi gibi duyuluyor. Ancak bu Amerikan yapımı bir gerçekliktir.

Suharto rejimi, 1965'in sonlarından başlayarak aylar boyunca Endonezya'da halkı vahşice katletti. En azından 500.000 kişi, belki de bir milyondan daha fazlası katledildi. Katledilenler arasında Endonezya Komünist Partisi (PKI) üyeleri, sendikacılar, entelektüeller, öğretmenler, toprak reformu savunucuları, sıradan köylüler, etnik Çinliler, kadınlar ve çocuklar vardı. Buna ek olarak yüzbinlerce kişi de tutuklandı ve işkenceden geçirildi.

Bütün bu kan gölü ABD tarafından başlatıldı, desteklendi ve dikkatlice uygulandı. Amerika, Suharto rejimine pek çok ekipman ve silah desteği sağlarken ayrıca on milyarlarca dolarlık destek gönderdi. CIA'in danışmanları, Endonezyalı generallere danışmanlık yaptılar. Amerikan Büyükelçiliğinin en yetkili isimleri yeni rejime muhalif olma ihtimali olanlardan bir liste derledi ve bunu onayladı. 5000 kişilik bu "ölüm listesi" Endonezya ordusuna teslim edildi. Daha sonra katliam sırasında Amerikan danışmanlar soğukkanlı ve metodik bir şekilde, sürece yardımcı olarak ölenlerin sayılarını ve isimlerini tespit ettiler, teker teker hepsinin adı listeden elendi...

Robert J. Martens, -infaz listesini yapan ve orduya teslim eden büyükelçiliğin siyasi bölümündeki eski bir üyesi- bir röportajında şu ifadeleri kullandı: **"Gerçekten orduya büyük bir yardımı dokundu. Büyük ihtimalle çok fazla insan öldürdüler ve benim de ellerim kanlı, ancak bu o kadar da kötü bir şey değil. Karar anlarında sert bir şekilde saldırmanız gereken zamanlar vardır."**

1966 yılının Şubat ayında, CIA'in Endonezya'daki üs şefi, listeden elenen isimlerin sayısının çok fazla olduğunu dolayısıyla Wshington'da bulunan CIA analistlerinin komünist partisinin bütün önderliğinin yok edildiği kanaatine vardıklarını söyledi.

SUÇLULAR:

Suharto hükümetinde görevli binlerce kişi bu katliamda yer aldı ve Amerika'nın pek çok yetkilisi sahne arkasından bu katliamı kolaylaştırdı. Ancak dönemin Amerikan başkanı Lyndon Johnson ateş emrinden nihai olarak sorumlu kişiydi, ve şüphesiz, sonuçtan çok memnun olmuştu. *New York Times* dönemin başkanının ve hükümetinin "Endonezya'dan gelen haberlerle çok neşelendiklerini" söylüyor ve Amerikan yetkililerinin kişisel mesajlarının "beklentilerin karşılanmasından ötürü memnuniyet duydukları" yönünde olduğunu ekliyordu. Başkan Johnson'ın İçişleri Bakanı Dean Rusk, Jakarta'da bulunan Amerikan Büyükelçiliğine destek mesajlarını ilettili. "Komünistlere karşı verilen bu mücadele" diye yazıyordu, "ordu Endonezya'da düzeni sağlayabilecek tek güç olduğundan" devam etmelidir diye devam ediyordu. Amerikan büyükelçiliği ise bu mesajı, Suharto ve generallerine "Amerikan hükümetinin genel olarak ordunun yaptıklarından memnun olduğunu ve bu icraatları takdir ettiğini" ilettili.

SUÇ GEÇMİŞİ:

1960'ların ortasında, Amerika inanılmaz bir baskının zemin hazırlıklarına başladı. 1962 yılında Amerikan ve Britanyalı yetkililerin arasında gerçekleşen görüşmelerden, "**Sukarno rejiminin tasfiye edilmesi**" konsensüsü çıktı. Bu süreçte Amerika binlerce Endonezyalı ordu personelini eğitti. CIA, komünist partisinin etkisinin olduğu sendikalarda devasa bir muhbirler ağı örgütledi. Eski bir CIA ajanı olan Ralph McGehee'ye göre, (1963 yılında) "Amerika eğitimli sendikacılar, sendika üyesi olan veya ulusal emek federasyonu olan SOBSI'ye sempati duyan, onunla ilişkili işçilerin isimlerini toplamaya başladı. Bu sendikacı ajanlar, 1965-1966 arasında gerçekleşen katliamların zeminini hazırladılar. CIA aynı zamanda, 105.000 kişilik bir ulusal polis gücü kullanarak komünist parti içerisine sızdı ve bilgi topladı." (*Covert Action Quarterly, Sonbahar, 1990*)

Endonezya Komünist Partisinin gençlik kanadı üyeleri, 30 Ekim 1965'te Jakarta hapisanesine götürülürken...

MAZERET:

Amerikan destekli gerici Suharto rejimi başarısız bir askeri darbenin akabinde iktidarını kurdu. Bundan önce Ahmed Sukarno yönetiminde, komünist partisinin de geniş bir etki alanının olduğu milliyetçi bir koalisyon hükümeti mevcuttu. Endonezya Komünist Partisi silahlı bir devrimi desteklemiyordu, ancak Amerika onları yine de yok edilmesi gereken bir tehdit olarak görmüştü. Suharto uygulanmaya çalışılan darbe girişiminin ulusal çaplı bir komplo olduğunu ve toplu katliama girişildiğini iddia etti. Bu komünist partisini hedef alan ancak sendikacıları da, gençleri de, kadın gruplarını da, uzak köylerdeki köylüleri de, ilerici entelektüelleri ve öğrencileri de dahil olmak üzere rejim tarafından "katiller ve işbirlikçiler" olarak damgalanan herkesin katliamının bahanesi olacaktı.

GERÇEK SEBEP:

1960'lı yılların başlarında Amerikan emperyalizmi ciddi zorluklarla karşı karşıyaydı. Amerika'nın Çin'deki devrimi ezme çabaları sonuçsuz kalmış ve 1949 yılında Mao önderliğinde yeni bir hükümet iktidara gelmişti, *insanlığın dörtte biri* sosyalist bir toplum kurmaya başlamış ve

dünyanın dört bir yanındaki halklara ilham kaynağı oluyordu. 1950'lerin başlarında Çin ordusu, Amerikan ordusunu Kore'nin kuzeyinde durduruyor ve dünyanın en güçlü emperyalist gücüne tarihi bir yenilgi yaşatıyordu. Asya, Afrika ve Latin Amerika boyunca ulusal bağımsızlık mücadeleleri, kolonyalizm ve emperyalizme karşı silahlı devrimci bir mücadele veriyor ve bazen mücadelesinin hedefini sosyalizm veya komünizm olarak belirliyordu.

Amerika, Endonezya'nın da içerisinde bulunduğu Güneydoğu Asya üzerinde kontrol sağlama konusunda endişeliydi. Kuzeyde yükselen sosyalist Çin ve Vietnam'daki gittikçe büyüyen ulusal mücadele Amerikan hakim sınıflarını başka herhangi bir isyan kıvılcımını ezme zorunluluğunda bırakıyordu. Amerikan hükümeti, Sukarno yönetiminde komünist partisinin de geniş bir yer aldığı hükümete izin veremezdi. Gittikçe yükselen çalkantıyı ve anti Amerikancı düşünceyi ezmesi gerekiyordu.

1965 yılının Mart ayında öğrenciler Malcolm X'in katledilişini protesto etmek için Jakarta'da bulunan Amerikan büyükelçiliğini bastılar. Darbeden hemen önce ise Amerikan başkanı Johnson, yükselmekte olan "komünist tehdide" karşı konuştu ve şu ifadeleri kullandı: "Dengelerde sonucu çok ağır olabilecek oynamalar oluyor. Asya'nın komünist olmayan ulusları, Asya komünizminin yükselmekte ve doymak bilmemekte olan gücüne tek başlarına karşı koyamazlar. Dolayısıyla oradaki gücümüz, hayati önemdeki bir kalkandır."

Sonuç olarak bir milyona yakın insan katledildi ve Endonezya'nın halkları 40 yıl sürecek olan bir askeri teröre maruz bırakıldılar. (Bu Doğu Timor'da yapılan korkunç soykırımı ve pek çok başka suçu da içermektedir.) Bütün bunlar emperyalistlerin çıkarlarına hizmet etmek içindi.